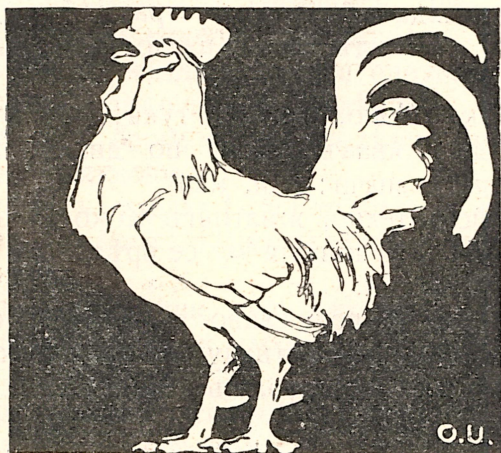

топло и приятно на двора! Не напразно нейниятъ жълтъ мъжъ — пѣтелътъ Коко — започна рѣдко да я спохожда... Разбира се, че тя не може да се оплаче отъ него, защото той не е я съвсѣмъ забравилъ и сегисъ-тогисъ ѝ подонася нѣкое и друго зрънце, но все пакъ на Пѣструшка не бѣше весело въ жгъла, и ако нѣмаше желание да има мънички дѣчица, тя отколѣ щѣше да изкочи на двора.

Но ето Пѣструшка чу весело клокане на двора, и тя позна, че нейниятъ Коко се разговаря съ други кокошки.

Пѣструшка не можа да се стърпи, изкочи отъ полога, като го покри съсь сѣно, за да не изстинатъ яйцата, и излѣзе отъ плевнята.

Но изведнажъ на вратата на плевнята се показва малко чернооко момиченце. То се завтече до рѣшетото съ яйцата и остави въ него още едно яйце, но то бѣше червено, съ златни рѣзки и при това варено.

Момиченцето бѣше голѣма „умница“. Когато баба му подари хубавичко червено яйце, то си